

Oude huizen

Weet je wat raar is
en ook fijn?
Om in een heel
oud huis te zijn.
Met plekjes die
nog niemand kent
En waar jijzelf
de baas van bent.

Boven een ladder
zie je dan ineens een luik
dat open kan.
Daar is de zolder,
je bent vlak
onder de pannen
van het dak.

En op die zolder
is geruis:
geritsel van
het oude huis.
Dat zijn die dikke
balken daar:
kunnen die praten
met elkaar?

Dat maakt je toch
een beetje bang,
je klimt de trap af
naar de gang.
Je weet niet goed meer
waar je bent:
daar is de deur
die je niet kent.

Je doet hem open
en weer dicht,
en staat ineens
in't volle licht:
gewoon de woon-
kamer is dit,

waar vader zit
en moeder zit.

Veel oude huizen
hebben pech:
die moeten stuk,
die moeten weg.
Daar komt een snelweg
of een métro-
die oude huizen
spijt het zo.

Willem Wilmink